

julio del ochenta y nueve; las Jornadas sobre movimiento juvenil ante las drogodependencias, en octubre del ochenta y nueve; las Jornadas nacionales de "socio-drogo-alcohol", en diciembre del ochenta y nueve; y también en diciembre del ochenta y nueve, las Jornadas sobre las drogodependencias en el mundo laboral. Actividades desarrolladas en esta Comunidad Valenciana.

Desde todos los programas de salud se establecen las acciones que se consideran convenientes en relación con el consumo de alcohol. El programa de la mujer, por supuesto, y el programa del niño llevan implícitos la recomendación sobre la no utilización del alcohol en la mujer embarazada, por los efectos que por la producción del alcoholismo fetal se pueden llegar a producir.

Todo el sistema de salud mental esta a disposición, no del tratamiento de desintoxicación, que es el que se lleva en régimen de hospitalización, sino en el tratamiento fundamentalmente de rehabilitación y de mantenimiento de las pautas de tratamiento.

Y es todo el esquema también de los centros que tienen o que mantiene la Asociación de Ex-alcohólicos, veinticuatro centros en toda la Comunidad Valenciana, lo que nos permite mantener una situación que desde todos los puntos es difícil, pero que sin lugar a dudas creo que merece la pena mantenerlo en el sentido que se está haciendo.

Cuando se disponga de más datos, cuando las generaciones que se están formando en este momento nos permitan actuar de una manera mucho más directa, sin duda alguna estaremos en condiciones de mejorar una situación real. No estoy hablando en absoluto de ningún problema potencial, de ningún problema de futuro, sino que estoy hablándole y estoy comunicándole situaciones reales que cada vez, con el mejor conocimiento de los problemas que se derivan del consumo del alcohol, nos va permitiendo establecer dentro de esta Comunidad. Participando totalmente de la importancia que sin duda alguna tiene este tema, y actuando desde luego, por supuesto, sin que se plantee ninguna directriz en cuanto a lo negativo se refiere en la solución de todos estos problemas.

El Sr. Vice-president Primer:

Moltes gràcies, Senyor Conseller.

Senyories, a demanda de la totalitat de Grups Parlamentaris, aquestes Corts Valencianes fan la següent declaració institucional:

"Les Organitzacions Professionals Agràries Valencianes, coincidint amb les de la resta d'Espanya i de la Comunitat Econòmica Europea, estan expressant aquests dies la seua preocupació i malestar pel present i el futur del sector agrari en tots els països de la Comunitat Econòmica Europea en relació a la política agrària comunitària.

En aquest context les Corts Valencianes manifesten per unanimitat:

Primer. La decidida voluntat de treballar, en l'àmbit de les seues competències, per tal d'acordar les mesures més escaients per al bé de l'agricultura valenciana.

Segon. Fer l'esforç necessari perquè les polítiques agràries espanyola i comunitària contemplen la realitat agrícola valenciana en tota la seua complexitat.

Tercer. Demanar al Govern de la Generalitat, i a través d'ell al Govern d'Espanya, i també a les Organitzacions Professionals Agràries, la insistència en les converses i acords entre les parts per tal d'afavorir el clima de concertació necessari per a fer front als greus reptes del futur immediat.

Senyories, se suspén el Ple fins a les quatre i mitja.

(Se suspén la sessió a les tretze hores)

(Es reprén la sessió a les quatre hores i vint minuts)

El Sr. Vice-president Primer:

Següent punt de l'Ordre del Dia: Preguntes orals davant del Ple.

La pregunta 369/90 ha estat posposada per al proper Ple a demanda del Conseller.

Pregunta número 373/90 al Consell sobre "Xiquets superdotats a la Comunitat Valenciana", que formula l'Il·lustre Diputat Senyor Filiberto Crespo Samper, del Grup Parlamentari d'Unió Valenciana.

Té la paraula el Senyor Crespo.

El Sr. Crespo Samper:

Moltes gràcies, Senyor President.

Senyories. Senyor Conseller.

En la majoria dels països d'Europa occidental i en alguns d'Àsia se li presta una atenció acurada als xiquets superdotats. I hem pogut observar que en Espanya hi ha escassos mitjans de detecció d'aquests xiquets i que no hi ha un programa específic en aqueix ensenyament, deixant un poquet als educadors i als pares que s'arreglen com puguén, per a fer una pedagogia apropiada en els casos que hi ha una detecció d'un xiquet superdotat.

Es podria pensar que el nombre de xiquets es escàs, però els especialistes parlen que poguera ser entre l'u i el dos per cent quan, tal i com es recomana internacionalment, el coeficient intel·lectual és d'un cent vint o un cent trenta, en altres països arriba a un cent quaranta. Això és discutible, però, en fi, estem per aqueix coeficient.

No hi ha cap dubte que la deguda educació i formació d'un xiquet superdotat no comporta una actitud elitista o una actitud de traure al xiquet del seu context, sinó és un fenomen natural, hi ha xiquets que tenen aquesta qualitat, anem a dir-ho així, com hi ha altres que tenen una minusvalidesa. I si quasi tots els poders polítics o de tots els estats contemplem aquestes minusvalideses, d'ordre intel·lectual m'estic referint, a Espanya, com deia al principi de la meua intervenció, no hi ha una política, per dir-ho així, no dic adequada, sinó decidida d'una gran voluntarietat. I per suposat en la nostra autonomia tampoc.

Per això és pel que al Senyor Conseller tinc l'honor de fer-li hui aquestes preguntes:

¿Quins mitjans i personal té la Conselleria de Cultura Educació i Ciència per a la detecció de xiquets superdotats? Perquè, clar, com és natural, el primer pas és saber, veure quants, com i on estan aqueixos xiquets.

¿Quins mitjans i quines instruccions poden rebre els educadors de la Conselleria de Cultura Educació i Ciència quan es troben a l'escola amb un xiquet d'aquestes característiques? I si es dona algun ensenyament adequat.

I si més endavant es donarà la circumstància que es fera un pla pilot o es fera alguna cosa sobre això, doncs ¿quin model d'ensenyament s'adoptaria? Perquè la notícia que jo tinc sobre això és que tampoc hi ha una unanimitat en tots els països al respecte.

I aquestes són les preguntes que tinc l'honor de fer al Govern i que, com veig que, com és natural, contesta el Senyor Conseller de Cultura, doncs espere aqueixa resposta.

Moltes gràcies.

El Sr. Vice-president Primer:

Moltes gràcies, Senyor Crespo.

Senyor Conseller.

El Sr. Conseller de Cultura, Educació i Ciència:

Senyor President. Senyores Diputades i Senyors Diputats.

En resposta a la pregunta que ha fet sa Senyoria sobre els